Савченко Віктор Васильович. *Енциклопедія Сучасної України* (2026)
ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.20380834

СА́ВЧЕНКО Віктор Васильович (22. 03. 1938, м. Вознесенськ Миколаївської обл. — 31. 08. 2016, Дніпро) — письменник-фантаст, хімік, філософ. Член НСПУ (1984). Кандидат хімічних (1980), доктор філософських (2011) наук. Премії імені Д. Яворницького (1995), «Благовіст» (1998). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (нині Дніпро, 1963). Працював науковим співробітником Макіївського науково-дослідного (Донецька обл., 1963—65) та Дніпропетровського металургійного (1968—70) інститутів, Дніпропетровського відділення Інституту мінеральних ресурсів (1970—89). Був директором клубу письменників (1989—94) та головою (1994—2002) Дніпропетровської організації НСПУ. Під час навчання в аспірантурі (1965—68) познайомився з інженером, поетом *М. Чханом*, який, як вважав С., вклав у його свідомість почуття патріотизму і потяг до рідної історії. Розповсюджував самвидав і роман «Собор» О. Гончара, зазнав переслідувань з боку органів КДБ за правозахисну діяльність (умовно засуджений). Автор книжок реалістичної прози «Тривожний крик папуги» (К., 1982), «Пригода на п’ятому горизонті» (1990), «Дві вершини гороскопу» (1999; 2003); фантастики «Консульська вежа» (1984; усі — Дніпропетровськ), «Ночівля в карбоні» (1984); науково-фантастичних романів «Тільки мить» (1988; обидва — Київ), «Під знаком цвіркуна» (Дн., 2004; обидва — Дніпропетровськ); романів-трилерів «З того світу — інкогніто» (К., 2003), «Монолог над безоднею» (2005), «Золото і кров Сінопа» (2008), «Діти Мардука» (2014); п’єси «Народжений під знаком Скорпіона» (1997; присвячена *Д. Яворницькому*, поставлена вистава у Дніпропетровському музично-драматичному театрі імені Т. Шевченка); есе про письменників Придніпров’я «Бог не під силу хреста не дає» (1999) та «Шлях у три покоління» (2003); езотеричних книг-досліджень «І бачив я звірину...» (2000), «Пророцтво четвертого звіра: Даниїл» (2002); численних публіцистичних статей. Упорядкував і видав «Антологію поезії Придніпров’я» (1999; усі — Дніпропетровськ). Окремі твори друкували в перекладах російською, угорською, чеською, словацькою мовами. Творчій манері С. притаманна точність у змалюванні як незначної деталі твору, так і в зображенні головного персонажу. Філософське осмислення минулого й сучасного, вболівання за долю українського народу пронизують усі його твори.

Рекомендована література

1. П’янов В. Таємниця звіра // Літературна Україна. 2003, 25 верес.; Славинський М. Четвертий біблійний звір уособлює радянську імперію // Укр. літ. газета. 2003, 14 верес.; Соболь В. Наукова фантастика Віктора Савченка // Соболь В. Не будьмо тінями зникомими: Навч.-метод. посіб. Д., 2006.

О. В. Лупій

Бібліографічний опис:
Савченко Віктор Васильович / О. В. Лупій // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-893157

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).